

Conferentie van
Vlaamse
Gerechtsdeurwaarders
vzw

CVG – Nieuwsflash

nr. 33 – 2 juni 2014

Conferentie van Vlaamse Gerechtsdeurwaarders vzw

- www.cvg.be

Melaan 28,
2800 Mechelen

Guido Discart (+2012)

Stichtend voorzitter

Raad van Bestuur

Johan Van Lierde, *voorzitter*

Marc Brackeva, *ondervoorzitter*

Jan Eyskens, *secretaris-penningmeester*

Marc Beerten

Paul Bruloot

Peter Coene

Gilbert De Wilde

Francis Snoeck

Peter Snoeck

Peter Van Noten

Beste CVG-leden,

CVG-bestuurder en confrater Francis Snoeck signaleert in bijgaande CVG-Nieuwsflash een paar relevante wijzigingen die vanaf 1 juli 2014 in voege treden en die in onze dagelijkse uitvoeringspraktijk belangrijke aanpassingen te weeg brengen.

We houden er aan u deze nieuwe aanpassingen dan ook mee te delen.

Namens de Raad van Bestuur van de CVG,

Johan Van Lierde,

Voorzitter CVG

**WIJZIGING BEVOEGDHEID
RECHTBANK VAN KOOPHANDEL
EN VREDERECHTER**

In het Belgisch Staatsblad van 22 mei 2014 is de wet van 26 maart 2014 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties met het oog op de *toekenning van bevoegdheid aan de natuurlijke rechter* in diverse materies gepubliceerd.

De meest in het oog springende wijzigingen hebben betrekking op twee domeinen:

- 1) alle vorderingen tussen ondernemingen,
- 2) bevoegdheid van de vrederechter.

1) Alle vorderingen tussen ondernemingen, ongeacht het bedrag van de vordering, worden behandeld door de rechtbank van koophandel (met uitzondering van de bijzondere bevoegdheden van andere rechtscolleges, bv. huurzaken):

*"Art. 573. De rechtbank van koophandel neemt in eerste aanleg kennis :
1° van de geschillen tussen ondernemingen, namelijk tussen alle personen die op duurzame wijze een economisch doel nastreven, die betrekking hebben op een handeling welke is verricht in het kader van de verwezenlijking van dat doel en die niet onder de bijzondere bevoegdheid van andere rechtscolleges vallen;*

2° van geschillen betreffende wisselbrieven en orderbriefjes.

De vordering gericht tegen een onderneming kan onder de in het eerste lid, 1°, bepaalde voorwaarden eveneens voor de rechtbank van koophandel worden gebracht, zelfs indien de eiser geen onderneming is. Elk beding tot aanwijzing van een bevoegde rechter dat is gemaakt voor het ontstaan van het geschil is, in dat opzicht, nietig."

Wanneer de eiser geen ondernemer is, kan hij er toch voor opteren de vordering voor de rechtbank van koophandel te brengen.

Het begrip 'onderneming' sluit aan bij de definitie van onderneming opgenomen in het *Wetboek Economisch Recht*, namelijk 'alle personen die op duurzame wijze een economisch doel nastreven, die betrekking hebben op een handeling welke is verricht in het kader van de verwezenlijking van dat doel.'

Het begrip ‘kooplieden’ en ‘daden van koophandel’ wordt dus meer en meer verlaten.

Voor de dagelijkse invorderingspraktijk impliceert dit dat heel wat invorderingen door de rechtbank van koophandel zullen behandeld worden, namelijk alle invorderingen van een onderneming lastens een andere onderneming, ook al gaat het om zeer geringe bedragen.

De **gerechtskosten** kunnen gemakkelijk het bedrag van de vordering overtreffen. Er is niet voorzien in een vermindering van rolrechten en vrijstelling van registratierechten zoals thans wel het geval is met vorderingen die voor de vrederechter gebracht worden voor bedragen tot € 1240.

Een invordering van bv. € 150 kost minstens € 100 rolrecht, € 50 registratierecht, € 3,70 pleidooizegels, te vermeerderen met het ereloon van de gerechtsdeurwaarder méér 21% BTW.

In de Parlementaire Besprekingen lezen we onder meer dat “*de minister beaamt dat de griffiekosten hoger liggen bij de rechtbanken van koophandel, maar er zijn andere voordelen. Zij verwijst naar de aangehaalde opmerkingen van de Hoge Raad voor de Justitie, namelijk met betrekking tot de verhoging van de transparantie en de vermindering van bevoegdheidsconflicten*”. Tevens wijst de minister op een grotere specialisatie en coherentie in de rechtspraak.

Hiermee wimpelt de minister m.i. het aspect van de kostenverhoging eenvoudig weg af.

De vraag is uiteraard of men door die wanverhouding tussen het bedrag van de vordering en de hoe dan ook te betalen gerechtskosten (los van de kosten verbonden aan een poging tot uitvoering) niet meer en meer zal zoeken naar alternatieven.

Door deze wetswijziging wint ook art. 617 Ger.W. aan belang: veel meer dan voorheen zal de rechtbank van koophandel vonnissen uitspreken over vorderingen waarvan het bedrag [1.860 EUR] niet overschrijdt. Dit artikel wordt niet gewijzigd en dus worden veel beslissingen gewezen in eerste én laatste aanleg.

Indien ze op tegenspraak gewezen zijn kunnen ze onmiddellijk uitgevoerd worden, vermits er dan geen rechtsmiddel meer openstaat, zelfs wanneer ze niet uitvoerbaar bij voorraad zijn verklaard.

2) De vrederechter verliest niet alleen bevoegdheden, hij krijgt er ook één bij:

Art. 11. - **Artikel 591 van het Gerechtelijk Wetboek**, laatst gewijzigd bij het decreet van 16 maart 2012, wordt aangevuld met een 25°, luidende :

"25° : van alle vorderingen betreffende de invordering van een geldsom die zijn ingesteld door een leverancier van elektriciteit, gas, warmte of water of door een persoon die een openbaar elektronisch communicatienetwerk, een omroeptransmissie- of omroepdienst aanbiedt tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, omdat deze in gebreke blijft een levering van een nutsvoorziening door de hiervoor vermelde leverancier of persoon te betalen."

Art. 12. - **Artikel 628 van hetzelfde Wetboek**, laatst gewijzigd bij de wet van 9 mei 2007, wordt aangevuld met een 25°, luidende :

"25° : de rechter van de woonplaats van de verweerder wanneer een leverancier van elektriciteit, gas, warmte of water of een persoon die een openbaar elektronisch communicatienetwerk, een omroeptransmissie- of omroepdienst aanbiedt een vordering tot betaling van een geldsom instelt tegen een natuurlijke persoon die geen onderneming is als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, omdat deze in gebreke blijft een levering van een nutsvoorziening door de hiervoor vermelde leverancier of persoon te betalen."

Dit betekent dat alle invorderingen, ongeacht het bedrag, betreffende leveringen van allerlei nutsvoorzieningen en telecommunicatie lastens een *natuurlijk persoon niet-onderneming* worden gebracht voor de vrederechter van de woonplaats van de debiteur.

Deze wet treedt in werking op 1 juli 2014:

“Art. 17. Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de maand na afloop van een termijn van tien dagen te rekenen van de dag volgend op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad”.

In de praktijk zal men met nog meer zorg dan voorheen een onderzoek moeten instellen naar de bevoegde rechter. Hopelijk komen er niet veel discussies over het begrip ‘*onderneming*’.